

2. Tweede middel: niet-nakoming van de motiveringsplicht en schending van de beginselen van gelijke behandeling, non-discriminatie en bescherming tegen willekeurig optreden van de Commissie doordat luchtvaartmaatschappijen die aan de gedragingen hebben deelgenomen, van het dispositief van het besluit zijn uitgesloten. Dit middel valt uiteen in twee onderdelen:
 - eerste onderdeel: de uitsluiting van luchtvaartmaatschappijen die aan de gedragingen hebben deelgenomen, van het dispositief van het besluit is ontoereikend gemotiveerd;
 - tweede onderdeel: de uitsluiting van luchtvaartmaatschappijen die aan de gedragingen hebben deelgenomen, van het dispositief van het besluit is in strijd met de beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie en het beginsel van bescherming tegen willekeurig optreden van de Commissie.
3. Derde middel: schending van de regels ter afbakening van de territoriale bevoegdheid van de Commissie, die is begaan als gevolg van het feit dat inkomend vliegverkeer in de EER tot onderdeel van de enkele en voortgezette inbreuk is gemaakt. Dit middel valt uiteen in twee onderdelen:
 - eerste onderdeel: de gedragingen betreffende inkomend vliegverkeer in de EER zijn niet binnen de EER geïmplementeerd;
 - tweede onderdeel: de Commissie heeft niet aangetoond dat er gekwalificeerde gevolgen binnen de EER waren die verband hielden met de gedragingen betreffende inkomend vliegverkeer in de EER.
4. Vierde middel: tegenstrijdige motivering en een kennelijke beoordelingsfout bij de vaststelling dat de weigering om de expediteurs commissies te betalen los van de enkele en voortgezette inbreuk stond. Dit middel valt uiteen in twee onderdelen:
 - eerste onderdeel: bedoelde vaststelling is tegenstrijdig gemotiveerd;
 - tweede onderdeel: bij bedoelde vaststelling is een kennelijke beoordelingsfout gemaakt.
5. Vijfde middel: onjuiste waarden van de verkopen die bij de berekening van de geldboete van Air France in aanmerking zijn genomen. Dit middel valt uiteen in twee onderdelen:
 - eerste onderdeel: de verwerking van de tarieven in de waarde van de verkopen berust op een tegenstrijdige motivering, meerdere schendingen van het recht en een kennelijk onjuiste beoordeling;
 - tweede onderdeel: de verwerking van 50 % van de inkomsten uit inkomende routes in de EER in de waarde van de verkopen is in strijd met de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten van 2006 en het beginsel non bis in idem.
6. Zesde middel: onjuiste beoordeling van de ernst van de inbreuk. Dit middel valt uiteen in twee onderdelen:
 - eerste middel: de overschatting van de ernst van de gedragingen berust op meerdere kennelijke beoordelingsfouten en schending van de beginselen van evenredigheid van sancties en gelijke behandeling;
 - tweede onderdeel: de overschatting van de ernst van de gedragingen is het gevolg van het feit dat de reikwijdte van de inbreuk in strijd met regels inzake de territoriale bevoegdheid van de Commissie mede contacten omvat over gedragingen die buiten de EER zijn geïmplementeerd.
7. Zevende middel: onjuiste berekening van de duur van de inbreuk.
8. Achtste middel: ontoereikendheid van de motivering en van de verlaging van 15 % die de Commissie wegens het regelgevingskader heeft toegekend.

Beroep ingesteld op 15 juni 2017 — SQ/EIB

(Zaak T-377/17)

(2017/C 277/70)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: SQ (vertegenwoordigers: N. Cambonie en P. Walter, advocaten)

Verwerende partij: Europese Investeringsbank

Conclusies

- het bestreden besluit gedeeltelijk nietig te verklaren voor zover de president daarin ten onrechte ten eerste heeft vastgesteld dat de handelingen van de directeur Communicatie jegens verzoekster, zoals bedoeld in de punten 20 tot en met 24, 25, 31, 34, 46, 50 en 51 van het rapport, geen psychisch geweld vormden, ten tweede dat het niet nodig was om een tuchtprocedure tegen die directeur in te leiden, en ten derde dat het bestreden besluit waarbij wordt vastgesteld dat verzoekster slachtoffer is geweest van psychisch geweld, strikt vertrouwelijk moet blijven;
- de EIB te veroordelen tot vergoeding van ten eerste de immateriële schade die zij heeft geleden als gevolg van het psychisch geweld van de directeur Communicatie zoals vastgesteld in het bestreden besluit en haar uit dien hoofde een bedrag van 121 992 (honderdeenentwintig duizend negenhonderd tweeënnegentig) EUR toe te kennen, ten tweede de door haar geleden immateriële schade die losstaat van de onwettigheid waarop de gedeeltelijke nietigverklaring van het bestreden besluit is gebaseerd en haar uit dien hoofde 25 000 (vijfentwintig duizend) EUR toe te kennen, en ten derde de immateriële schade als gevolg van de schending door de algemeen-directrice Personeelszaken van de onafhankelijkheid van de door de directeur Conformiteit gevoerde meldingsprocedure en de intimidatie of de dreiging van represailles van de algemeen-directrice Personeelszaken jegens verzoekster en haar uit dien hoofde 25 000 (vijfentwintig duizend) EUR toe te kennen;
- de EIB te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan verkeerde rechtsopvattingen en kennelijke beoordelingsfouten, in het besluit van de Europese Investeringsbank (EIB) van 20 maart 2017 (hierna: „bestreden besluit”), bij de kwalificatie van verschillende, door verzoekster aan de orde gestelde praktijken. Dit middel bestaat uit twee onderdelen:
 - Eerste onderdeel: verkeerde rechtsopvattingen bij de toepassing van de voorwaarde dat handelingen van psychisch geweld herhalend moeten zijn;
 - Tweede onderdeel: kennelijke beoordelingsfouten als gevolg van het feit dat bepaalde aan de orde gestelde praktijken objectief afbreuk konden doen aan het zelfvertrouwen en de zelfachting.
2. Tweede middel, ontleend aan fouten in verband met het niet-inleiden van een tuchtprocedure. Dit middel bestaat uit twee onderdelen:
 - Eerste, primair aangevoerde onderdeel: verkeerde rechtsopvatting;
 - Tweede, subsidiair aangevoerde onderdeel: kennelijke beoordelingsfout en/of schending van het evenredigheidsbeginsel.
3. Derde middel, ontleend aan onjuiste rechtsopvattingen en kennelijke beoordelingsfouten bij de aan verzoekster opgelegde verplichting om het bestreden besluit, volgens hetwelk zij slachtoffer was geweest van psychisch geweld door de directeur Communicatie, vertrouwelijk te houden.

Beroep ingesteld op 28 juni 2017 — Dalli/Commissie

(Zaak T-399/17)

(2017/C 277/71)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: John Dalli (St. Julians, Malta) (vertegenwoordigers: L. Levi en S. Rodrigues, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie